

[Aage Brusgaard]

var blevet sagt på Hindsgavl, hvor hr. Ivar Hansen sagde, at det var sådan nogle halvoffentlige størrelser, og at det ville holde vælgerne væk, og derfor skulle man afskaffe partistøtten.

Jeg kan også referere et par indlæg fra en af hr. Ivar Hansens gruppefæller, hr. Helge Sander, bl.a. fra Viborg Stiftstidende, men jeg har et indlæg fra min egen avis, Morsø Folkeblad, hvor hr. Helge Sander til Venstres nytårsfest sagde, at det var partiskadeligt med den offentlige støtte, og at det har jaget mange medlemmer væk. Det kom han selvfølgelig på forsiden af Morsø Folkeblad for at sige – med stort bilde.

Jeg vil godt spørge hr. Ivar Hansen, om ikke det var mere rigtigt, før man går til pressen og siger, at man vil have sådan noget afskaffet, at man så undersøger baglandet. Det andet er for mig at se kun en form for at skabe billige point, fordi hr. Ivar Hansen jo godt ved, at befolkningen er imod, at folketingsmedlemmer selv stikker snabelen i kassen og suger op af midlerne, når vi på mange andre områder bejler til folk om besparelser, og vi skal spare på de offentlige udgifter, og vi proklamerer skattelettelser osv., uden at det kommer nogen vegne. Det er jo meget letkøbt stemmefiskeri at gå ud og sige: »Lad os få afskaffet det,« og når der kommer et konkret forslag, så vil man ikke. Jeg vil nok nærmest betegne det som halvhyklerisk. Jeg mener, det var mere ærligt først at få undersøgt, om man vil stemme for eller ej.

Så lige et spørgsmål til hr. Ivar Hansen: Dengang loven blev vedtaget i 1986, var der to medlemmer fra Venstre, der stemte imod eller undlod at stemme, det kan jeg ikke lige huske nu, men der var i hvert fald to, der ikke fulgte gruppen. Derfor vil jeg godt spørge både hr. Ivar Hansen og hr. Gammelgaard, om regeringen har gruppedisciplin i spørgsmålet, eller om hvert medlem kan stemme frit ligesom i 1986. Selv om det var en aftale mellem flere partier, må medlemmerne jo trods alt have været stillet frit, når nogle kunne stemme imod.

(Kort bemærkning).

Ivar Hansen (V):

Det er efter min opfattelse ikke udtryk for at ville score billige point, at man som folketingsmedlem for et politisk parti giver udtryk for, hvad man principielt gerne så.

Derimod ville det være billigt og useriøst, hvis man løb fra en aftale. Det er derfor, jeg siger: I Venstre løber vi ikke fra en aftale. Vi så gerne en anden løsning, og vi deltager gerne i forhandlinger ikke om en afskaffelse, men om en løsning, som på en bedre måde kan appellere til aktivitet ude i foreningerne end den ordning, vi har i dag. Men så længe der ikke kan skabes tilslutning til det, står vi fast på aftalen. Det har ikke noget at gøre med at score billige point.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det kan godt være, det, der foregår i Venstre, ikke er at score billige point, men når indenrigsministeren siger et og den politiske ordfører for Venstre siger noget andet i denne sag, så nærmer det sig i hvert fald mere end halvvejen til at være hyklerti, og det synes jeg er beklageligt at høre på.

Sagen er jo, at hvis man virkelig gik over til en fradragsordning i stedet for, som Venstre altid har ønsket, ville vi komme i den situation, at de partier, hvis medlemssammensætning er sådan, at de har penge, der kan bruges til det, ville blive rigere, og de partier, der traditionelt tilhører de grupper, som ikke har mange penge, ikke har økonomisk gode vilkår, ville blive fattigere. Det mener jeg bestemt ikke ville være mere demokratisk end en ordning, hvor man giver ens bidrag eller ens tilskud, men selvfølgelig pr. medlem, og det var jo det, vi kunne nå frem til.

Jeg vil godt sige, at det er rigtigt, som indenrigsministeren siger, og som også hr. Ivar Hansen siger, at der var tale om et forlig. Jeg sad i Præsidiet dengang, så jeg kan huske hele debatten om det. Jeg må med det samme sige, at SF ikke var med i forliget, og det var vi ikke, for samtidig med, at man bevilgede støtte til partierne, hvilket vi tilsluttede os, bevilgede man 37 pct. i lønforhøjelse til folketingsmedlemmerne. Og når nogle nu taler om vigende medlemstal i de politiske partier og foreninger – og jeg beklager selv, at det er den udvikling, vi står midt i – så tror jeg, det har mere at gøre med, at folketingsmedlemmerne bevilgede sig selv 37 pct.s lønforhøjelse, end at de bevilgede 5 kr., henholdsvis 3 kr. og 2 kr. pr. stemme. Helt ærligt, det mener jeg.

Man skal gribe meget dybt i sig selv, når man skal se på, hvad det kan skyldes. Vi kan